

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/239/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613216564
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6613216564.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovéj a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci žalobkyne M. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX/XX, XXX XX Y., zastúpená advokátom JUDr. Danielom Pribylom, so sídlom Dr. Vodú 18, 984 01 Lučenec, proti žalovanému Rapid life životná poisťovňa, a. s., so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice, IČO: 31 690 904, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10C/92/2013-167 z 3. septembra 2014 v spojení s opravným uznesením č. k. 10C/92/2013-219 z 26. marca 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, so sídlom Alžbetinej 41, Košice sp. zn. 3C/1096/2012 zo dňa 19. januára 2012 z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 písm. c) a g) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014. V rozsudku okresný súd konštatoval, že žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku podala žalobkyňa v zákonom určenej lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku a bola dôvodná. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa dňa 17. 12. 2007 uzavrela so žalovaným poisťovňu zmluvu č. 4455100021 v znení dodatku č. 1 k poisťovňu zmluve zo dňa 9. januára 2008, súčasťou ktorej boli aj všeobecné poisťovňu podmienky žalovaného, vrátane osobitného zmluvného dojednania č. 01/2007. Poisťovňu vzťah zanikol z dôvodu nezaplatenia poisťovňu za dve poisťovňu obdobia ku dňu 25. 05. 2009. Dĺžné poisťovňu vo výške 54,31 Eur si uplatnil žalovaný voči žalobkyni v konaní vedenom u Arbitrážneho súdu Košice pod sp. zn. 2C/1608/2009. Rozhodcovský súd rozhodol rozsudkom z 8. marca 2010, na základe ktorého žalobkyňa žalovanému aj plnila. Druhým návrhom na začatie konania z 2. januára 2012 sa obrátil žalovaný na Arbitrážny súd Košice a voči žalobkyni sa domáhal zaplatenia pohľadávky vo výške 96,76 Eur s príslušenstvom z titulu nákladov vzniknutých v súvislosti s uzavretím poisťovňu zmluvy rovnajúcej sa sume odmeny za sprostredkovanie poisťovňu zmluvy. O povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanému sumu 96,76 Eur rozhodol rozhodcovský súd rozsudkom sp. zn. 3C/1096/2012 z 19. januára 2012. Jeho zrušenia sa návrhom v tomto konaní žalobkyňa domáha. Rozhodcovskú doložku, od ktorej odvodil Arbitrážny súd Košice právomoc konať vo veci a rozhodnúť nepovažoval okresný súd za individuálne dojednanú. Rozhodcovská doložka bola súčasťou všeobecných poisťovňu podmienok. S poukazom na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu vyslovil okresný súd názor, že rozhodcovská doložka uvedená pod bodom XV. Všeobecných poisťovňu podmienok porušuje zásadu rovnosti účastníkov rozhodcovského konania z dôvodu, že vylučuje spotrebiteľa z možnosti obrátiť sa so svojimi nárokmi aj na všeobecný súd. Podpisom zmluvy spolu so všeobecnými poisťovňu podmienkami, obsahom ktorej bola rozhodcovská doložka sa žalobkyňa ako spotrebiteľka vopred vzdala práva na účinnú ochranu na všeobecnom súde. Na tejto

skutočnosti nič nemení ani zistenie, že v deň podpisu zmluvy podpísali zmluvné strany ako pokračovanie predtlačenej formulára poistných podmienok aj osobitné zmluvné dojednanie odkazujúce na tú istú rozhodcovskú doložku uvedenú vo všeobecných poistných podmienkach. Žalovaným navrhovaný dôkaz vypočúť sprostredkovateľku poistenia nevykonal s odôvodnením, že výpoveď tejto svedkyne by žiadnym spôsobom neovplyvnila záver, že rozhodcovská doložka tvorí jednoliaty celok formulárovej zmluvy a nebola individuálne dojednaná. Ďalšími námietkami žalobkyne o porušení spotrebiteľského práva pri uzavieraní poistnej zmluvy sa súd nezaoberal s odôvodnením, že konanie bude podľa § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. pokračovať na súde a v rámci tohto konania bude súd skúmať postup účastníkov pri uzatvorení poistnej zmluvy.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. odložil na návrh žalobkyne vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.. Rozhodnutie o poplatkovej povinnosti žalovaného je odôvodnené ustanovením § 1 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Rozsudok okresného súdu napadol odvolaním žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), c), f) O. s. p..

Okresnému súdu vytýkal, že nezistil dostatočne skutkový stav, keď vo veci nevypočul odporcu ako účastníka konania a nepripustil ani výsluch sprostredkovateľky poistenia Andrey Pauerovej. Súd s prednesom právneho zástupcu odporcu nakladal ako s dôkazným prostriedkom - výsluchom odporcu. Odporca ako účastník konania mal mať v konaní povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť, povinnosť vyjadrovať sa k veci a k dôkazom rovnako ako navrhovateľ a mohol tieto úkony urobiť aj prostredníctvom svojho zástupcu v súlade s § 25 ods. 1, 2 O. s. p.. Skutkový stav však nie je možné zistiť z výsluchu právnych zástupcov účastníkov konania. Skutkové zistenia súdu nie sú podložené procesne správnym dokazovaním vykonaným spôsobom predpísaným zákonom. Okresný súd nesprávnym spôsobom vykonal dokazovanie aj listinnými dôkazmi, keď nekonkretizoval, ktoré listiny oboznámil zo spisu Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/1096/2012. Pre správne zistenie skutkového stavu ohľadne spôsobu uzatvorenia rozhodcovskej doložky mal súd vypočúť sprostredkovateľku poistenia. Účelové tvrdenia navrhovateľky o udalostiach spred 7 rokov nekonfrontoval súd s písomným prejavom navrhovateľky na listinných dôkazoch predložených odporcom, najmä so Záznamom o potrebách klienta, kde v čase jeho spisovania navrhovateľka potvrdila, že jej boli veľmi jasne, zrozumiteľne a úplne vysvetlené všetky skutočnosti o všeobecných poistných podmienkach a ďalších náležitostiach poistnej zmluvy, o spôsobe mimosúdneho riešenia sporov formou predpísanou v článku XV. všeobecných poistných podmienok podľa zákona č. 244/2002 Z. z. a kde je záznam o vôli navrhovateľky uzatvoriť poistnú zmluvu v čase ňou určenom.

Záver okresného súdu o neplatnosti rozhodcovskej doložky nie sú správne. Návrh na začatie rozhodcovského konania adresoval žalovaný rozhodcovskému súdu v súlade s článkom XV. všeobecných poistných podmienok. Prvostupňový súd žiadnym spôsobom nehodnotil text rozhodcovskej doložky nachádzajúci sa mimo všeobecných poistných podmienok zvýraznený v snahe ozrejmiť poistníkovi jej „osobitosť“, ktorej prijatie sa viazalo len na súhlas alebo nesúhlas poistníka - žalobkyne. Skutkový záver okresného súdu, že rozhodcovská doložka sa nachádzala v článku XV. všeobecných poistných podmienok a žalobkyňa ju musela prijať nie je správny a viedol k nesprávnemu právnomu záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská doložka je oddelená od všeobecných poistných podmienok, osobitnými zmluvnými dojednania bola žalobkyni ponúknutá rozhodcovská doložka. Len prijatie rozhodcovskej doložky jej podpísaním v osobitne vymedzenej časti má za následok účinnosť článku XV. všeobecných poistných podmienok. Okresný súd vôbec nevzal do úvahy, že na základe identickej rozhodcovskej doložky už žalobkyňa akceptovala rozsudok toho istého rozhodcovského súdu pod sp. zn. 2C/1608/2009.

Okresný súd vôbec neposudzoval hlavný právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným a nevenoval pozornosť jeho zániku v druhom roku po uzatvorení poistnej zmluvy. Okresný súd sa dopustil aj procesného pochybenia, keď opomenul v súlade s § 118 ods. 2 O. s. p. oboznámiť účastníkov s tým, ktoré dôkazy pokladá za nesporné, ktoré za sporné a tým neumožnil žalovanému produkovať dôkazy a podpornú argumentáciu na potvrdenie jeho stanoviska.

Nesprávne je rozhodnutie okresného súdu v tomto štádiu konania o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania. Výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok z návrhu napáda žalovaný len ako závislý výrok od konečného rozhodnutia v merite sporu. Navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu vo všetkých jeho výrokoch a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Uplatnil si náhradu trov konania.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Ustanovenie § 214 ods. 1 O. s. p. prikazuje odvolaciemu súdu nariadiť pojednávanie v prípadoch, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ak ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, prípadne prejednanie vecí vyžaduje dôležitý verejný záujem. Okresný súd zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu pre správne rozhodnutie vo veci. Vo veci rozhodol po prejednaní vecí na pojednávaní. Dokazovanie vykonané prvostupňovým súdom nebolo potrebné zopakovať ani doplniť. Vec z hľadiska predmetu konania nepodlieha ustanoveniu § 214 ods. 1 písm. c) O. s. p.. Prejednanie vecí nevyžaduje dôležitý verejný záujem. Po tomto zistení odvolací súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil a to vo všetkých jeho výrokoch.

Odvolanie žalovaného je založené na tvrdení, že rozhodnutiu vo veci predchádzal nesprávny procesný postup okresného súdu, ktorý nevykonal žalovaným navrhnuté dôkazy, v rozpore s § 118 ods. 2 O. s. p. neoznámil účastníkom, ktoré „dôkazy“ pokladá za nesporné, ktoré za sporné, čím odoprel odporcovi možnosť produkovať ďalšie dôkazy a podpornú právnu argumentáciu na potvrdenie jeho stanoviska v spore, na námietkách, že okresný súd nevykonal dokazovanie vo veci spôsobom súladným so zákonom a svoje skutkové závery nevyvodil iba z dôkazov vykonaných v konaní. Dôsledkom nesprávneho procesného postupu súdu a nesprávne zisteného skutkového stavu je potom nesprávne právne posúdenie vecí okresným súdom.

Odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkových zistení prvostupňového súdu, ktoré považuje za správne a postačujúce aj pre rozhodnutie odvolacieho súdu. V plnom rozsahu sa stotožňuje aj s právnym posúdením vecí okresným súdom.

Návrhom na začatie konania doručenom Okresnému súdu Košice I dňa 02. 07. 2013 a Okresnému súdu Lučenec postúpenom z dôvodu miestnej príslušnosti dňa 6. septembra 2013 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, so sídlom Alžbetinej 41, Košice z 19. januára 2012 sp. zn. 3C/1096/2012 z dôvodu uvedeného v § 40 ods. 1 písm. c), g), j) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 3C/1096/2012 rozhodol rozhodcovský súd o povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanému (v rozhodcovskom konaní žalobcovi) sumu 96,76 Eur a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- Eur titulom pohľadávky žalovaného z poistnej zmluvy č. 4455100021 zo 17. 12. 2007 v znení jej dodatku zo dňa 9. januára 2008. Právomoc konať a rozhodnúť spor medzi účastníkmi poistnej zmluvy odvodil rozhodcovský súd z článku XV. poistných podmienok a osobitných dojednaní v poistnej zmluve. Všeobecné poistné podmienky pre poistenie zjednané Prvou československou poisťovňou Rapid, a. s. (právny predchodca žalovaného) doložené žalobkyňou sú označené ako všeobecné poistné podmienky (21-05-07), v závere ktorých v časti označenej ako osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 k poistnej zmluve č. 4455100021 za bodom 2 žalobkyňa svojim podpisom dňa 17. 12. 2007 potvrdila „svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobí rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápem zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku“. Žalovaný sa k veci písomne na výzvu okresného súdu vyjadril v podaní z 02. 12. 2013 a na svoje zastupovanie v tomto konaní splnomocnil advokáta JUDr. Gabriela Gulbiša pred súdmi všetkých stupňov. Od Arbitrážneho súdu Košice si okresný súd vyžiadal spis sp. zn. 3C/1096/2012, obsahom ktorého sú totožné všeobecné poistné podmienky, než aké predložila žalobkyňa prvostupňovému súdu.

Prvé pojednávanie vo veci nariadené na deň 24. 03. 2014 sa neuskutočnilo z dôvodu žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania. Na ďalší termín pojednávania dňa 30. apríla 2014 sa dostavili len právni zástupcovia účastníkov, ktorí v mene svojich klientov uskutočnili prednes. Pojednávanie bolo odročené za účelom výsluchu žalobkyne, ktorý sa uskutočnil dňa 3. septembra 2014. Na tomto pojednávaní súd podľa § 118 ods. 2 O. s. p. podľa textu zápisnice uviedol, „ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré naopak zostali sporné, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané a ktoré súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli“. Podľa ďalšieho textu zápisnice právny zástupca žalovaného navrhol vykonať dôkaz výsluchom sprostredkovateľky poistenia p. Andrey

Pauerovej, ktorý súd uznesením priamo na tomto pojednaní zamietol. Účastníkov konania súd na pojednávaní dňa 3. septembra 2014 poučil podľa § 120 ods. 4 o povinnosti označiť alebo predložiť všetky dôkazy na preukázanie svojich tvrdení do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania s poučením, že na neskôr predložené alebo označené dôkazy prihliadať nebude, nato vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré označil názvom a číslom listu, na ktorom sa v súdnom spise tento listinný dôkaz nachádza. Účastníkom poskytol okresný súd možnosť zhrnúť na záver svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu a právnej stránke veci v súlade s § 118 ods. 4 O. s. p.. Po poučení podľa § 120 ods. 4 O. s. p. už právny zástupca žalovaného žiadny návrh na vykonanie dokazovania nepredniesol.

Žalovaný v odvolaní nesprávne cituje znenie ustanovenia § 118 ods. 2 O. s. p.. Povinnosťou súdu podľa § 118 ods. 2 O. s. p. nie je komentovať a hodnotiť dôkazy predkladané účastníkmi v priebehu súdneho konania, ale vyjadriť sa k zhodným a sporným právne významným skutkovým tvrdeniam účastníkov a oznámiť, ktoré z účastníkmi navrhnutých dôkazov súd nevykoná. Podľa obsahu zápisnice, ktorá bola nahlas protokolovaná a voči nej neboli zo strany účastníkov vznesené žiadne námietky, okresný súd rešpektoval príkaz obsiahnutý v ustanovení § 118 ods. 2 O. s. p. a oznámil účastníkom aj rozhodol uznesením o tom, že dôkaz navrhnutý žalovaným výsluchom svedkyne Pauerovej nevykoná.

Nie je pravdivé ani tvrdenie žalovaného, že okresný súd nevykonal dôkaz listinami v súlade s § 129 ods. 1 O. s. p.. Dôkaz listinou podľa tohto zákonného ustanovenia sa vykonáva tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oboznámi jej obsah. Okresný súd zaznamenal v zápisnici o pojednávaní zo dňa 3. septembra 2014 presné označenie listín aj s číslom listu, kde je listina v súdnom spise žurnalizovaná, ktorými vykonal dôkaz ich prečítaním. Medzi nimi je aj rozhodcovský rozsudok sp. zn. 3C/1096/2012 a všeobecné poisťné podmienky na č. I. 11 spisu ako najvýznamnejšie právne dokumenty pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 115 ods. 1 O. s. p., ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Predvolanie na pojednávanie sa v súlade s § 49 ods. 1 O. s. p. doručuje len zástupcovi účastníka, ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie. Len v prípade, ak má účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

Okresný súd prvé predvolanie na pojednávanie nesprávne doručoval iba účastníkom konania, čo právny zástupca žalovaného aj namietal a z tohto dôvodu požiadal o odročenie pojednávania. Žalovaný sa ani raz neustanovil na pojednávanie a zástupca žalovaného jeho výsluch ako účastníka konania nenavrhol.

Súd má podľa § 115 ods. 1 O. s. p. povinnosť predvolať na pojednávanie aj účastníkov, ale účasť na pojednávaní nie je povinnosťou účastníka, iba jeho právom (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Ak okresný súd pre rozhodnutie vo veci nepovažoval za potrebné osobne vypočuť žalovaného, ktorý ani osobne poisťnú zmluvu so žalobkyňou neuzatváral, nepochybil, keď žalovaného ako účastníka konania na pojednávaní nevypočul. Výsluch účastníka je iba jedným z dôkazných prostriedkov (§ 131 ods. 1 O. s. p.). Skutkový stav môže súd zisťovať aj prostredníctvom iných dôkazných prostriedkov (§ 125 O. s. p.) alebo si podľa § 120 ods. 3 O. s. p. osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Skutkové zistenia rozhodné pre posúdenie veci mohol súd zistiť z listinných dôkazov predložených účastníkmi, najmä zo všeobecných poisťných podmienok pre poistenie zjednávané Prvou česko-slovenskou poisťovňou Rapid, a. s. označenými číslom (21-05-07) a rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/1096/2012 z 19. januára 2012, zrušenia ktorého sa žalobkyňa v tomto konaní domáha. Pre správne zistenie skutkového stavu nebol potrebný výsluch sprostredkovateľky poistenia ani konfrontácia výpovede žalobkyne s obsahom Záznamu o potrebách klienta z dôvodu, že záver okresného súdu o naplnení zákonných podmienok § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. pre zrušenie rozhodcovského rozsudku závisel od právneho vyhodnotenia dojedanej rozhodcovskej doložky vo všeobecných poisťných podmienkach, od ktorej si rozhodcovský súd odvodil právomoc vydať rozhodcovský rozsudok. Odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a) a c) O. s. p. teda neboli uplatnené dôvodne.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014 účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať

zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Súčasťou poisťnej zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným boli všeobecné poisťné podmienky pre poistenie zjednané Prvou česko-slovenskou poisťovňou Rapid, a. s., ktoré v článku XV. bod 1 znejú: Poisťovňa a poisťník sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov s výlukami a odchýlnou právnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rokovacím poriadkom. Rozhodcovskému konaniu podľa tejto doložky podliehajú všetky spory medzi poisťovňou a poisťníkom, poisteným, oprávnenou osobou alebo ich právnymi nástupcami. Rozhodnutie rozhodcovského súdu v spore je podľa znenia doložky konečným a nemožno ho preskúmavať iným rozhodcom alebo rozhodcovským súdom.

Ak boli všeobecné poisťné podmienky (21-05-07) súčasťou poisťnej zmluvy a podpis žalobkyne sa nachádza v časti, kde končia všeobecné poisťné podmienky pred osobitnými zmluvnými dojednaniami č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. 4455100021, rozhodcovská doložka bola uzavretá už podpisom poisťnej zmluvy. Táto rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná. Jej obsah žalobkyňa nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Osobitné zmluvné dojednanie č. 01/2007 sú iba pokračovaním textu všeobecných poisťných podmienok a odkazujú práve na článok XV. všeobecných poisťných podmienok a zdôrazňujú vôľu účastníkov zmluvy podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v zmysle článku XV. všeobecných poisťných podmienok. Zo znenia všeobecných poisťných podmienok a osobitných zmluvných dojednaní č. 01/2007 nie je možné prijať záver, že žalobkyňa ako spotrebiteľka mohla v čase uzatvorenia poisťnej zmluvy odmietnuť túto rozhodcovskú doložku bez toho, aby tým bola právne dotknutá ostatná časť poisťnej zmluvy. Žalovaným formulovaná rozhodcovská doložka v časti XV. všeobecných poisťných podmienok znemožňovala žalobkyňi brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Predmetnou rozhodcovskou doložkou došlo k narušeniu rovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne, preto je táto rozhodcovská doložka v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007 neprijateľnou zmluvnou podmienkou a podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007 neplatnou. K rovnakému záveru o neprijateľnosti (neplatnosti) rozhodcovskej doložky, ktorá je súčasťou všeobecných poisťných podmienok označených (21-05-07) dospel Krajský súd v Banskej Bystrici aj v rozsudku sp. zn. 17Co/405/2014, sp. zn. 16Co/545/2014, aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6ECdo/126/2013 z 11. júna 2014 a mnohých ďalších.

Okresný súd dospel k správneému záveru, že žalobkyňa si dôvodne uplatňuje nárok na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2014 a je potrebné tomuto návrhu vyhovieť. Na jeho závere nič nemení ani tá skutočnosť, že na základe skoršieho rozhodcovského rozsudku sp. zn. 2C/1608/2009 z 8. marca 2010 už žalobkyňa plnila pred súdom, toto svoje konanie žalobkyňa vysvetlila akceptovateľným spôsobom, že po porade s odborníkom uznala, že po zániku poisťnej zmluvy je povinná žalovanému doplatiť dlžné poisťné, preto sa rozhodnutiu rozhodcovského súdu podrobila a proti nemu sa nebránila. Žalovaný však zneužíva rozhodcovskú doložku na to, aby od žalovanej vymohol ďalšiu sumu a vysoké trovy rozhodcovského konania napriek tomu, že žalobkyňi po úhrade priznanej sumy rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 2C/1608/2009 potvrdil, že záväzky z poisťnej zmluvy č. 4455100021 mala vysporiadané.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014, ak podal účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť. Ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 1Cdo/156/2011 z 11. decembra 2013 vo vzťahu k ustanoveniu § 43 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní uviedol, že by sa v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku malo zachovávať označenie účastníkov rozhodcovského konania a nemeniť ich procesné postavenie, ktoré mali v právoplatne skončenom rozhodcovskom konaní, keďže zrušenie rozhodcovského rozsudku vo svojej podstate plní funkciu mimoriadneho opravného prostriedku proti

právoplatnému rozhodcovskému rozsudku, nič však nemení na procesnom postavení účastníkov, ktoré mali v právoplatne skončenom konaní; je teda správne označovať účastníkov konania podľa ich procesného postavenia v pôvodnom konaní, avšak s uvedením, kto z nich podal žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Okresný súd v tejto veci označoval účastníkov rozhodcovského konania odlišným spôsobom, než aké mali postavenie v rozhodcovskom konaní sp. zn. 3C/1096/2012, ale táto skutočnosť v zmysle rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/156/2011 nemá vplyv na vecnú správnosť rozsudku okresného súdu.

Proti rozhodnutiu prvostupňového súdu o povinnosti zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania žalovaným namietal, že v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku nemal okresný súd vôbec rozhodovať o trovách konania, keďže výsledok sporu bude známy až po prejednaní veci súdom v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z.. S uvedeným názorom žalovaného odvolací súd nesúhlasí. Konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku, i keď po zrušení rozhodcovského rozsudku bude pokračovať pred súdom v rozsahu, v akom bola vec predmetom rozhodcovského konania, je možné považovať za samostatnú ucelenú časť konania, v ktorom je dôvodné vyporiadať aj vzájomné nároky účastníkov na náhradu trov konania z dôvodu, že pokračovanie konania pred súdom po zrušení rozhodcovského rozsudku je na vôli žalovaného (žalobcu v rozhodcovskom konaní), v ktorom bude súd zohľadňovať pri rozhodovaní o náhrade trov konania výsledky pokračujúceho konania. Tento záver odvolacieho súdu sa neprieči rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/156/2011 z 11. 12. 2013, 7Cdo/122/2015 zo 4. novembra 2015, 3Cdo/421/2014 zo 14. mája 2015, ktorých predmetom bolo zrušenie rozhodcovského rozsudku a súdy prvého, druhého stupňa aj Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodovali o trovách konania účastníkov. Osobitné námietky k výške priznaných trov konania žalovaným vznesené neboli. Odvolací súd považuje za správny výrok rozsudku okresného súdu o trovách konania, aj o povinnosti žalovaného zaplatiť namiesto žalobkyne súdny poplatok z návrhu z dôvodu jej oslobodenia od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb., kedy poplatková povinnosť podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch prechádza na žalovaného.

Rozhodnutie prvostupňového súdu o odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku je v súlade s § 40 ods. 2 zákona č. 244/1992 Zb. v znení účinnom do 31. 12. 2014.

Žalobkyni v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalobkyňa odvolaciemu súdu nepodala. Napriek úspechu v odvolacom konaní jej na základe týchto zistení odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. nepriznal. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.